

[Formanden]

Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af uddannelseskapa- citeten på lærerseminarierne.

(Beslutningsforslag nr. B 154).

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af uddannelseskapa- citeten på de pædagogiske uddannelser.

(Beslutningsforslg nr. B 155).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Thoft (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om anerkendelse af, at brugen af atomvåben er folkedrab.

(Beslutningsforslag nr. B 153).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsfor- slagets tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af uddannelseskapa- citeten på lærerseminarierne.

(Beslutningsforslag nr. B 154).

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af uddannelseskapa- citeten på de pædagogiske uddannelser.

(Beslutningsforslag nr. B 155).

Stik imod de prognoser, der har ligget til grund for nedskæringerne på seminarierne de senere år, har det vist sig, at behovet for pædagoger i såvel børneinstitutioner som på skoler vil være stigende i de kommende år.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslagene, er antallet af spor på de nævnte seminarieområder faldet voldsomt.

På den baggrund vil en bedre udnyttelse af lærerkræfter og en åbning af spor i allerede eksisterende bygninger ikke kunne sammenlignes med oprettelse af nye institutioner.

Jeg skal i øvrigt henvise til forslagenes tekster og de bemærkninger, som ledsager disse.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove. (Region- og sektorplanlægning).

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 30/10 86. Betænkning 1/4 87. Anden behandling 7/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KRF) mod 24 (SF, FP og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini- steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om kemi- ske stoffer og produkter.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 30/10 86. Betænkning 10/4 87. Ændringsforslag nr. 9 af 14/4 87 uden for betænkningen af miljø- ministeren).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betæk- ningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af miljøministeren (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af miljøministeren:

Til § 2

9) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft den 1. september 1987.«

Bemærkninger

Til nr. 9

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt, og den 1. september 1987 anses for det tidligst mulige.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Det er jo et meget vigtigt lovforslag, vi har til anden behandling i dag, og man skulle måske starte med at udtrykke sin glæde over, at det er lykkedes under udvalgsarbejdet at nå frem til ændringsforslag, hvorom der kan være bred enighed.

Men for at det nu ikke skal gå sådan, som det jo af og til er gået, nemlig at Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Ahlmann-Ohlsen, går på talerstolen og siger, at her kan man bare se, hvor dygtig og progressiv og miljøvenlig regeringen er, så vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at der jo fra Socialdemokratiets og fra andre partiers side er blevet stillet en lang række ændringsforslag i forbindelse med udvalgsarbejdet, og at vi faktisk har fået en række indrømmelser i relation til de ændringsforslag, vi har stillet.

F.eks. foreslog Socialdemokratiet, at godkendelsesperioden skulle reduceres fra 8 til 5 år. Vi har fået en indrømmelse for så vidt angår det afgørende, nemlig de giftige bekæmpelsesmidler.

Vi har også stillet forslag om, at bekæmpelsesmidler ikke skal godkendes, hvis de indeholder en høj akut giftighed, hvis de er kræftfremkaldende, eller hvis de har fosterskadende effekter, og vi har også stillet forslag om, at bekæmpelsesmidler med meget lang nedbrydningstid ikke bør godkendes. Under udvalgsarbejdet har vi fået at vide af miljøministeren, at Bekæmpelsesmiddelrådet og Miljøstyrelsen vil lægge disse ting til grund for deres vurdering, og det er vi selvfølgelig meget tilfredse med, men det skal også siges her, at vi vil følge udviklingen me-

get nøje. Jeg håber imidlertid, at ministeren fra talerstolen vil bekræfte, at Bekæmpelsesmiddelrådet og Miljøstyrelsen vil lægge disse elementer til grund for deres godkendelse.

Endvidere har vi fra Socialdemokratiets side stillet forslag om, at man skulle forbyde brug af ukrudtsbekæmpelsesmidler i offentlige parker og anlæg, og vi har også ønsket, at de bekæmpelsesmidler, der skal anvendes i private haver, skulle mærkes. Her har miljøministeren nu fået en bemyndigelsesregel, og det har ministeren også fået for så vidt angår indførelse af sprøjtefri zoner, for så vidt angår uddannelseskrav til dem, der skal bruge bekæmpelsesmidlerne, og for så vidt angår anvendelse af sprøjtejournaler.

Vi er meget optaget af, at der gennemføres nogle effektive regler på dette område. Vi håber og forventer, at ministeren vil bruge sin bemyndigelse i overensstemmelse med de tanker og synspunkter, som er kommet til udtryk i mindretallets udtalelse i betænkningen, og jeg kan i hvert fald sige meget kort, at vi meget opmærksomt vil følge ministeren, når han skal udmønte disse bemyndigelser i konkret handling.

Vi vil udtrykke håbet om, at ministeren erkender, at han med dette lovforslag har fået et meget effektivt middel i hænde, men afgørende bliver det naturligvis, om ministeren vil anvende dette middel. Som sagt vil vi følge ministerens reaktioner meget nøje i den kommende tid.

Skrumsager Skau (V):

Det har været en lang behandling. Det lovforslag, vi behandler nu, blev jo også fremsat i sidste folketingssamling. Jeg føler også, at det var nødvendigt at gennemføre en grundig behandling, og jeg synes, at det resultat, vi er nået frem til, er acceptabelt for alle partier. Det er meget vigtigt, at der er et bredt forlig om en så afgørende ting.

Vi er alle sammen klar over, at vi mangler kendskab til mange af de kemiske stoffers virkninger og også deres anvendelighed og deres nedbrydning; det gælder i øvrigt også mange andre ting i vores samfund, f.eks. den medicin, vi bruger i human sygdomsbekæmpelse. Vi ved for lidt om mange stoffers nedbrydelighed og nedbrydningshastighed. Det er meget vigtigt, at vi går ind i en yderligere forskning om disse ting, således at vi kan få

[Skrumsager Skau]

nogle midler, som ikke er skadelige for vort miljø eller for livet.

Men vi skal alligevel ikke automatisk konkludere, at alle kemiske stoffer som sådanne er giftige for vort miljø eller for vores sundhed, ligesom man heller ikke skal konkludere modsat. Det er meget vigtigt, at vi her har en bred erkendelse og foretager en revurdering, og at vi gennemfører en meget hurtig procedure, sådan som der lægges op til i loven, således at vi kan få fremmet anvendelsen af nye og bedre planteværnsmidler.

Her er det også meget vigtigt, at vi bygger på den erfaring, som allerede er opnået ved et meget bredt samarbejde med erhvervet, dvs. de institutioner, der har arbejdet med disse produkter i flere år, således at vi kan få foretaget en ordentlig afprøvning og gennemført nogle gode forsøg, også med praktisk anvendelse. Mange er i besiddelse af denne gode viden – det gælder Miljøministeriet, det gælder Miljøstyrelsen, det gælder Landbrugsministeriet og de forskellige styrelser dér, det gælder forskningen, det gælder landbruget og selvfølgelig også dem, der har produceret og producerer værnsmidler – og jeg er sikker på, at alle er vågne og også er indstillet på at gøre en god indsats for at vurdere de økologiske og toksiske virkninger.

Det er efter Venstres mening endvidere vigtigt, at de personer, der udfører det daglige arbejde, har den nødvendige viden; derved sikrer vi, at anvendelsesforskrifterne bliver overholdt, og derfor er det godt, at der allerede er iværksat forskellige uddannelser på landbrugsskoler, også i forbindelse med efteruddannelse, og at dette bliver styrket ved lovens vedtagelse. Ansvar og viden er grundlag for et bedre miljø, således at vi sikrer et bedre miljø på den sundeste og rigtigste måde. Det er ikke noget, vi kan kontrollere os frem til eller ud af, hverken på den ene eller på den anden måde; der skal bygges på erfaring.

Den afgift på 3 pct., som nu bliver vedtaget, skal løbende betale de omkostninger, der er forbundet med ordningen. Den skal ikke betragtes som en skat, men ordningen skal være selvfinansierende, således at vi kan få den nødvendige uddannelse og den nødvendige viden om de forskellige stoffer.

Venstre kan derfor stemme for lovforslaget med de ændringsforslag, som er stillet af ministeren.

Gade (SF):

Det er med betydelig tilfredshed, at vi i SF hilser disse ændringsforslag velkommen og stemmer for dem. Selve lovforslaget bygger på et SF-initiativ fra 1983, som med vedholdenhed er ført videre fra samling til samling med beretningsskrivning, med regeringens handlingsplan og nu altså med lovforslag nr. L 36, hvori vi har fået indarbejdet store dele af handlingsplanen. Det er vi godt tilfredse med, og vi er også helt tilfredse med, at det kan blive et stort flertal, der vedtager det.

Jeg kan forstå, at regeringspartierne har følt det nødvendigt at sige, at den afgift, som fik en tilfredsstillende størrelse, når det gælder om at finansiere alle disse foranstaltninger, skal nedsættes igen om 3 år. Det noterer jeg mig da, men det er ikke SFs syn.

Vi tror fortsat, at der er brug for betydelig oprustning af forskningen på disse områder og af foranstaltningerne for at begrænse brugen af bekæmpelsesmidler, og det gik jo ikke klart igennem i Venstres ordførers indlæg lige før, at det var begrænsning af brugen af bekæmpelsesmidler, der var det vigtigste. Men sådan som jeg læser ændringsforslagene, og sådan som det flertal, der har vist sig under udvalgsarbejdet, har behandlet sagen, er det for mig at se det, det drejer sig om. I hvert fald et flertal af partier – og vel også regeringen, har jeg forstået – mener, at det her handler om at lave en lovhjemmel, der begrænser forbruget af bekæmpelsesmidler.

Loven er, som den nu bliver vedtaget, i høj grad en bemyndigelseslov. Det vil sige, at der hviler et stort ansvar på miljøministeren og selvfølgelig også på et flertal i Folketinget for, hvordan disse bemyndigelser administreres. Det gælder f.eks. bemyndigelsen til at fastsætte sprøjtefri zoner. Hvordan skal den fastsættes? Hvor store zoner mener ministeren der er tale om? Hvornår skal vi vedtage det?

Jeg vil også spørge Det Radikale Venstre, hvornår vi skal have indført sprøjtejournaler, for nu får vi om lidt lovgrundlaget for at vedtage, at man kan kræve sprøjtejournaler. Vi mener, at vi allerede nu kan sige, at fra 1. januar 1988 indfører vi sprøjtejournaler. Jeg tror, der vil være stor forståelse for det også i de relevante erhverv. Det samme gælder spørgsmålet: hvornår skal uddannelseskravet sættes i værk?

[Gade]

Når jeg spørger Det Radikale Venstre, hvornår disse ting, som vi nu vedtager bemyndigelsen til, skal træde i kraft, er det selvfølgelig, fordi der bag det flertal, som nu heldigvis er stort i dag, også ligger den politiske realitet, at et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, VS og de Radikale har været mere drivende end andre partier i det store flertal, der nu foreligger. Derfor afhænger meget i de kommende drøftelser om, hvordan bemyndigelsen skal udføres, jo også af Det Radikale Venstre.

Den anden del af ansvaret hviler naturligvis på miljøministeren, og jeg vil derfor spørge miljøministeren, hvornår miljøministeren mener at disse ting skal sættes i værk. Miljøministeren har nu fået chancen for at gennemføre ideerne i handlingsplanen om at reducere sprøjtemiddelforbruget; redskaberne vedtager vi nu i Folketinget. Nu mangler vi så bare at få sat dato og årstal på beslutningerne.

En ting er jeg ked af, og det er, at vi ikke med det samme har kunnet få de »gule midler« forbudt allerede med henvisning til lovens § 30.

Til afslutning vil jeg sige, at redskabet er nu godt nok. Forløbet har været forholdsvis langvarigt, men vi er kommet et skridt videre hver gang. Der står også nogle hurdler tilbage, når bemyndigelserne nu skal føres ud i livet. Det er muligt, at vi får nogle svar i dag fra Det Radikale Venstre og fra miljøministeren. Ellers må vi fortsætte med at presse på for at få den rigtige beslutning, der følger lovtæksten op, igennem.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre er tilfreds med det endelige resultat i forbindelse med dette lovforslag, og jeg er enig med den tidligere ordfører i, at det, der er helt afgørende, er en begrænsning af forbruget.

Skulle man sige noget positivt om regeringspartierne's forslag om en afgift på 3 pct. og deres ønske om på et tidspunkt at nedsætte afgiften, kan man jo sige, at det i sig selv vil være forbrugsbegrænsende, for det vil forhindre, at man forkøber sig på bekæmpelsesmidler, alene ved tanken om, at de måske på et senere tidspunkt kan blive billigere. Jeg vil dog gerne sige, at vi ikke har taget del i denne mindretalstilkendegivelse. Det er klart,

at kommer der på et eller andet tidspunkt et forslag herom, vil vi vurdere det, men jeg kan ikke forestille mig, at der ikke fortsat på dette område vil være brug for endogså ganske betragtelige midler og også midler, som landbruget kan været interesseret i bliver anvendt.

Når det drejer sig om, hvornår der skal indføres sprøjtezoner, og hvornår der skal indføres sprøjtejournaler, spurgte hr. Gade jo meget specifikt Det Radikale Venstre. Jeg synes altså, hr. Gade skal passe på ikke uaf-ladeligt at blande ministeransvar og Det Radikale Venstres ansvar sammen. Når vi er gået ind for en bemyndigelseslovgivning, er det faktisk, fordi vi mener, at der også er en minister og et administrationsapparat, der skal komme med et udspil på dette område. Vi skal ikke sidde og være småministre, for det vil i reglen sige dårlige ministre, hvis vi går ind og administrerer denne slags ting.

Derfor er vi i øvrigt generelt heller ikke tilhængere af bemyndigelseslovgivning. Vi vil godt have nogle præcise udspil, men på dette område mener vi at det er rimeligt med en bemyndigelseslovgivning, også fordi vi lægger megen vægt på det, der rent faktisk vedtages her, nemlig at vi får en vurdering af alle de midler, der er på markedet, og at vi får fjernet de farligste. Det anser vi for at være det vigtigste.

Vi vil derfor følge hele området og også følge, hvordan det går med vurderingen af disse midler, og derunder også se på, hvornår vi synes det er rimeligt at bemyndigelserne med hensyn til sprøjtezonerne kan træde i kraft, og hvornår kravet om sprøjtejournaler kan træde i kraft.

Meget specifikt vil jeg sige, at jeg synes, at spørgsmålet om sprøjtefri zoner i øjeblikket er vigtigere end sprøjtejournaler, og jeg synes, at vi med det her lægger op til, at vi passende også kan diskutere dette i forbindelse med diskussionen om marginaljorderne, hvor vi jo også drøfter, i hvilket omfang der skal være tale om bræmmer, hvor man ikke bruger kunstgødning. Her vil det naturligvis være rimeligt, at man inddrager spørgsmålet om sprøjtefri zoner i samme omfang i diskussionen.

Jeg synes altså, at det foreløbig er ministerens opgave at tilkendegive, på hvilket tidspunkt han mener han er i stand til at benytte bemyndigelsesparagraffen, men at det er

[Lone Dybkjær]

klart, at vi, når det drejer sig om bræmmerne, gerne vil se det i sammenhæng med kunstgødningsforbruget.

Damgaard Nielsen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for dette lovforslag, al den stund vi mener, det nærmest er overflødigt.

Når vi f.eks. forestiller os en 3 pct.s afgift, er det jo en direkte opfordring til os landmænd om at bruge de skrappe midler en gang mere. Vi er jo for længst holdt op med at bruge varer som parathion til utøjsbekæmpelse i afgrøder, og vi er gået over til langt, langt dyrere midler, som er mildere mod miljøet og naturen. Men hvis vi forestiller os, at det koster 150 kr. pr. ha at sprøjte, så bliver det med en 3 pct.s afgift 4½ kr. pr. ha. Men bruger vi det meget billigere parathion, den rene gift, kan vi slippe med noget, der ligner en kronens penge i afgift. Det er jo en helt modsat virkning, vi vil få af denne afgift.

Med hensyn til det øvrige i lovforslaget mener jeg, at 4 år er for kort en tid. Der går en vis årrække, før vi bliver fortrolige med en bestemt vare. Vi kender de »gule midler«. Dem har vi brugt nu i en 20–25 år. Vi ved nøjagtig, hvor langt vi kan gå ned i doseringen. Vi ved nøjagtig, hvordan virkningen er i bestemte vejr-situationer. Er det mildt og fugtigt, og er det grødevejr, kan vi gå langt ned i doseringen, men har vi koldt vejr, så skal vi længere op i dosering, og den erfaring kommer ikke lige på et enkelt år. Og det, at man f.eks. ændrer navn på den samme vare, betyder også, at vi bliver usikre. Og er der noget, der i hvert fald er farligt, så er det, at vi er usikre over for de midler, der findes på markedet. Vi skal have fuldstændig klarhed over, hvad det er, vi har med at gøre, og vi skal være fortrolige med disse midler, og det er 4 år alt for kort en tid til. Derfor kan vi ikke gå ind for det.

Når det gælder de sprøjtefri zoner og gødningsfri zoner, så vil jeg påstå, at vi lige så godt kunne forbyde dyrkning af de arealer, for når der skal være en sprøjtefri zone på f.eks. 6 m langs vandløb og der også skal være en gødningsfri zone dér, så er der ingen rentabilitet i at dyrke noget. Enhver, der har prøvet at køre med en mejetærsker i de lave arealer, hvor der ikke er ret store afgrøder af

korn og der er en vældig ukrudtsmængde, ved, at de simpelt hen er uegnede til at køre igennem med en mejetærsker, og så kan vi akkurat lige så godt sige: jamen så er der ingen dyrkning i de områder.

Men det næste, der vil komme, hvis vi standser dyrkningen i disse områder, er, at der vil blive et krav til Miljøministeriet om, at disse zoner skal luges for flyvehavre, for det er i de lave arealer, flyvehavren er. Og da der er en lov, der pålægger landmænd at holde flyvehavre væk fra skel, så må det også gælde det offentlige. Jeg vil godt have tal på, hvad det vil komme til at koste, for vi kan ikke køre med de maskiner, vi har, når vi hverken må bekæmpe ukrudt eller give kunstgødning, og så vil ethvert resultat være negativt.

Al den bemyndigelse, der er givet til miljøministeren her, også når det gælder om, hvorvidt vi skal have certifikat for at kunne sprøjte, mener jeg er urimelig. Der kan jo være mange landmænd, som har kørt med sprøjte i både 30 og 35 år, der har betydelig større erfaring, end kommunale tilsynsmænd har, så det vil jeg påstå er helt urimeligt.

Jeg ved, de unge mennesker på vore landbrugsskoler i dag får en vældig uddannelse på dette område, og de bliver også informeret om brugen, og de får et certifikat, når de kommer fra landbrugsskolerne, så i løbet af en årrække vil det i hvert fald helt overflødig gøre det; det er os gamle, som skal have certifikat.

Dér kunne man så spørge: jamen når vi skal have certifikat, gælder det så alt, hvad vi sprøjter med? Derfor vil jeg da godt spørge ministeren, om det gælder alt, for vi sprøjter jo også med ting, som er ganske ufarlige, såsom almindelige skimmelbekæmpelsesmidler. Det er jo næsten kun Atamon, vi sprøjter med i dag. Ligesådan med hensyn til næringsstoffer og mikronæringsstoffer, mangan og den slags ting, skal dér også certifikat til?

Fremskridtspartiet må absolut tage afstand fra disse ting.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få dette komplicerede lovforslag så langt, som tilfældet er nu. Jeg vil også gerne takke de enkelte partier for, at man så seriøst og så positivt er gået ind i en

[Miljøministeren]

løsning med så stort et flertal, som tilfældet er.

Jeg kan under henvisning til, hvad hr. Hjortnæs talte om med hensyn til Bekæmpelsesmiddelrådet og Miljøstyrelsen, bekræfte det, der er omtalt i betænkningen.

Jeg vil også gerne bekræfte, at vi her har fået et redskab i hænde, som er uendelig vigtigt med hensyn til forbruget af pesticider. Der er ingen tvivl om, at der er mange problemer forbundet med at gennemføre disse ting, og der er også problemer, der skal klares med hensyn til sprøjtezoner og -bræmmer, men som fru Lone Dybkjær var inde på, vil det være helt naturligt at se på disse bræmmers størrelse i forbindelse med debatten om marginaljorderne.

Hr. Gade spørger, hvornår det sættes i gang. Af det ændringsforslag, som jeg har stillet uden for betænkningen, kan man se, at lovforslaget må træde i kraft så hurtigt som muligt – det er begrundelsen – og det vil ske den 1. september 1987, hvis vel at mærke ændringsforslaget vedtages. Derefter vil vi selvfølgelig se at få gennemført disse ting så hurtigt som muligt, og de bemyndigelser, som er lagt ind i det, vil selvfølgelig blive gennemført i så hurtig en takt, som det er praktisk muligt.

Gade (SF):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for svaret om, hvornår bemyndigelserne skal føres ud i livet. Jeg har fuld forståelse for, at spørgsmålet om størrelsen af sprøjtefri zoner, som fru Lone Dybkjær nævnte det, og som miljøministeren sagde det, afgøres i forbindelse med miljøudvalgets diskussioner vedrørende marginaljord.

Hvad angår de andre ting, sprøjtejournaler og uddannelseskraft, vil jeg så tage ministerens ord her fra talerstolen for lidt siden som udtryk for ministerens ønske om, at disse bemyndigelser bliver ført ud i livet hurtigst muligt efter lovens ikrafttrædelse. Det vil vel sige, at vi allerede i efteråret i miljøudvalget vil kunne vurdere, hvordan den bemyndigelse bliver ført ud i livet.

På den baggrund vil jeg godt takke for miljøministerens svar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–8 i betænkningen, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 9 uden for betænkningen om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 29/10 86. Første behandling 26/11 86. Betænkning 9/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må sige, det er med nogen forbavselse, at jeg har set det betænkingsbidrag, som de borgerlige regeringspartier er kommet med i denne sag.

Da vi førstebehandlede lovforslaget, var der ingen ende på de gode ord, der blev sagt, og ingen havde i hvert fald noget imod, at man her gik ind og hjalp en gruppe mennesker, som jeg vil betegne som et af de sorte kapitler i besættelsestidens historie. Der har nok